

РЕШЕНИЕ

№ 4818

гр. София, 09.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 11.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **9966** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на М. К. Г. и О. К. Г., с адрес: [населено място], [улица], против Решение № Ж-421/24.07.2019г. на КЕВР, с което е прекратена преписката, образувана по жалба с вх. № Е-11М-00-15/28.03.2019 г. срещу [фирма].

В жалбата се твърди незаконосъобразност на оспорения акт, като постановен в нарушение на материалния закон и административнопроизводствените правила, несъответствие с целта на закона. Излага се, че решаващият орган се е позовал единствено на извършена от самото проверявано дружество проверка на качеството на доставяната им електрическа енергия, при което то съответно е установило, че качеството отговаря на изискванията на БДС. Считат оспореното решение за формално и незаконосъобразно, поради което се иска неговата отмяна, ведно с произтичащите от това законни последици. В съдебно заседание по делото, жалбоподателката лично и като пълномощник на жалбоподателя О. К. Г., моли съда да уважи жалбата и отмени оспореното решение, претендира разноски по делото по представен списък на разноските, вкл. за адвокатско възнаграждение.

Ответникът по така подадената жалба - КЕВР, чрез процесуален представител – юрк. Н., релевира доводи за неоснователност на жалбата. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Заинтересованата страна - [фирма] се представлява по делото от юрк. Б. От същата по делото е постъпило писмено становище по жалбата с искане за отхвърляне на същата, като неоснователна.

Административен съд София – град, като обсъди данните по делото и доводите на страните, изложени в жалбата и след като извърши цялостна проверка за законосъобразност на оспорвания административен акт на всички основания по чл. 146 АПК приема за установено следното:

Жалбата е подадена от надлежни страни в предвидения от закона срок, поради което е процесуално допустима.

По същество е основателна по следните съображения:

[фирма] притежава Лицензия за разпределение на електрическа енергия № Л-135-07/13.08.2004 г., издадена от КЕВР, въз основа на която извършва разпределение на електрическа енергия върху обособена територия, определена в Приложение 1 към лицензията.

Жалбоподателите са абонати на Ч. в имот в [населено място], [улица]. В Комисията за енергийно и водно регулиране е постъпила жалба с вх. № Е-11М-00-15/28.03.2019 г, подадена от М. Г. и О. Г. с адрес: [улица], [населено място] срещу [фирма], в която се възразява срещу лошото качество на предоставяната им електрическа енергия на горепосочения адрес.

В жалбата същите твърдят, че качеството на предоставяната електрическа енергия в имота им на адрес: [улица] [населено място] не отговаря на изискванията на БДС EN 50160:2007 (Стандарта).

Жалбата е подадена в КЕВР, поради което на основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 е била изпратена на 08.04.2019 г. на [фирма] за извършване на проверка по компетентност по реда на Общите условия на договорите за използване на електроразпределителните мрежи на [фирма]. Комисията е изисквала от електроразпределителното дружество да предостави доказателства за извършените дейности и протокол от измерване на качеството на доставяната електрическа енергия. Становището на енергийното дружество и документи по преписката са получени в КЕВР на 18.04.2019 г.

В становището се сочи, че дружеството поддържа и развива електроразпределителната мрежа и предприема всички необходими мерки за правилното ѝ функциониране. Същото осигурява средства, планира и осъществява профилактики на енергийните съоръжения в района, като констатираните нередности се отстраняват своевременно. Посочено е още, че се извършват планови профилактики на електрическите съоръжения и планови ремонтни дейности по електрическата мрежа.

С писмо вх. № Е-11М-00-15/23.04.2019 г. електроразпределителното дружество е предоставило на Комисията Констативен Протокол № ПЛ-41/19.04.2019 г. от

измерване за периода 12.04.2019 г. - 19.04.2019 г. на доставяната електрическа енергия на гл. прекъсвач на ел. табло на адрес: [улица], [населено място], отстояние от захранващ т/п „Ж.“ приблизително 400 м., на клиент - М. К. Г. със заключение: „Качеството на доставяната електрическа енергия отговаря на изискванията на Стандарт БДС EN 50160:2007.

Дружеството е извършило проверка на качеството на доставяната електрическа енергия в точката на присъединяване на жалбоподателите при която е установило, че същото отговаря на изискванията на БДС EN 50160:2007, посочен като задължителен в т. 3.2 от Методика за отчитане изпълнението на целевите показатели и контрол на показателите за качество на електрическата енергия и качеството на обслужването на мрежовите оператори, обществените доставчици и крайни снабдители, приета от ДКЕВР с Решение № 87 от 17.06.2010 г., поради което с обжалваното решение КЕВР е прекратила преписката.

При извършената служебна проверка съдът констатира, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентния орган в рамките на правомощията му, като решението е обективизирано в предвидената в закона писмена форма, но е незаконосъобразно, тъй като е нарушен материалния закон и е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 22, ал. 1, т. 2 от ЗЕ КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по ЗЕ, а съгласно ал. 7 на с.т., редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове, се регламентират в Наредбата по чл. 60 от ЗЕ.

Наредбата, издадена на основание чл. 60 от ЗЕ, която регламентира реда на подаването и разглеждането на жалбите, действаща към момента на издаване на оспорения административен акт, е Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Процедурата по уреждането на спорове по чл. 22 ЗЕ е уредена в чл. 142 - 149 от Наредбата.

Настоящия съдебен състав намира, че процесното решение на КЕВР е постановено и при съществени нарушения на административнопроизводствените правила по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК, изразяващи се в следното: По силата на чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ Комисията разглежда жалби на потребители срещу лицензианти, свързани с изпълнението на лицензионната дейност, като в ал. 5 на горепосочения чл. е предвидено, че редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се регламентират с наредбата по чл. 60 от ЗЕ. С чл. 22, ал. 2 от ЗЕ е уредено, че при постъпване на жалба председателят на Комисията назначава проверка по реда на глава осма. След като събере всички необходими доказателства за изясняване на случая, визиран в чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3/21.03.2013 г. Комисията следва да се произнесе с Решение.

Съдът констатира, че по жалбата не е извършена проверка от КЕВР, а изискуемата проверка е прехвърлена на енергийното предприятие, от което е изискувано да се

самопроверят и да изпратят становище.КЕВР се е доверила на Ч., като не е осъществила самостоятелна и обективна проверка по документи, за да установи дали и в каква степен изложеното от жалбоподателите съответства на действителните факти и обстоятелства. На следващо място в решението Комисията не е отговорила на направените оплаквания за незаконосъобразна подмяна на електромерите.Решението е формално, като в същото са цитирани само текстове от Лицензията, без да са обсъдени възраженията в жалбата.

Ето защо настоящият съдебен състав счита, че в конкретната хипотеза КЕВР не е действал като независим специализиран регулаторен орган.По жалбата не са осъществени необходимите действия по назначаване на проверка по реда на глава осма от ЗЕ.

По изложените съображения решаващият съдебен състав счита, че при постановяване на атакуваното решение на КЕВР са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК, налагащи отмяна на административния акт и на това основание.

С оглед на установеното съдът счита, че атакуваното решение на КЕВР е постановено незаконосъобразно, което обстоятелство налага отмяната му и връщане преписката обратно на Комисията със задължително указание за изпълнение на процедурата, предвидена в чл. 22 и чл. 76 от ЗЕ, като се извърши надлежна проверка и се съберат релевантните доказателства във връзка с твърденията на страните в спора и при така установените данни да предприемат мерки за изпълнение на условията на лицензията от [фирма] по отношение на жалбоподателите с оглед доставянето на качествена електроенергия.

При този изход на спора следва на жалбоподателите да бъдат присъдени претендираните разноски в размер на сумата от 10лв. държавна такса и 500лв. за адвокатско възнаграждение определено при условията на чл. 38, ал. 2 от ЗА и чл. 2, ал. 2 от Наредба №1/2004 год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения или в общ размер на 510лв., като други разноски по производството не са доказани.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на М. К. Г. и О. К. Г., с адрес: [населено място], [улица], Решение № Ж-421/24.07.2019г. на КЕВР, с което е прекратена преписката, образувана по жалба с вх. № Е-11М-00-15/28.03.2019 г. срещу [фирма].

ВРЪЩА преписката на КЕВР за ново произнасяне и изпълнение на указанията, дадени в мотивите на настоящото съдебно решение.

ОСЪЖДА КЕВР да заплати на М. К. Г. и О. К. Г., с адрес: [населено място], [улица] направените в производството по делото разноски в общ размер на 510/петстотин и десет/лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: